

[Føged.]

Hr. Peter Nielsen spurgte, om vi ville afskaffe fradragene. Nej, det vil vi da ikke. Vi ønsker, at fradragene skal bevares, men vi er ikke ubetinget tilhængere af standardiserede fradrag — ud fra den betragtning, at standardiserede fradrag ofte kan blive uretfærdige over for de enkelte borgere. De borgere, der ikke har relevante udgifter, får også fradragene, uanset at de ikke har disse udgifter, medens de borgere, der har udgifterne helt til toppen, kun lige får dækket de udgifter ind, de har. Der er ingen rimelighed, der er ingen retfærdighed i det. Derfor er vi ikke ubetingede tilhængere af disse store standardfradrag.

Den højtærede statsminister sagde til mig, at selv om man har haft regeringsmagten, har man jo ikke kunnet gennemføre en kildeskatteordning. Nej, det er rigtigt, men det har vi da vist heller aldrig sagt. Vi har sagt, at regeringen havde kunnet få gennemført en ændret skattelovgivning. Vi har ikke nævnt, at den kunne få gennemført kildeskat. Med en ændret skattelovgivning havde vi dog undgået den situation, at selv regeringens egne folk står op og siger, at det er et fortvivlende system, vi har. For det er dog det fortvivlende system, der er kommet til verden, medens socialdemokratiet har haft magten.

Den højtærede statsminister siger videre, at venstres skitse har betydelige skattelempelser til de høje indkomster. Det er ikke rigtigt. De beregninger, der er udført, og som vi naturligvis har udført internt, åbenbarer for os, at der er lighed mellem indkomstgrupperne. Skal der flyttes på indkomstgrupperne, er også vi tilbøjelige til kun at gøre det i samarbejde med et folketing, der mener, at der skal flyttes nogle udgifter fra den ene gruppe til den anden; men i venstres skitseforslag er der ikke nogen flytning, de høje indkomster har samme beskatning som i dag. Det er status quo med hensyn til indkomstgrupperne. Må jeg i den forbindelse sige, at ved overgang til en forøget forbrugsbeskatning får man jo muligheder for, at visse ting i beskatningen kan blive langt bedre, end de er i dag, og muligheder for en forenkling.

Når statsministeren tillige siger, at vi ønsker at afskaffe eller aftrappe formueskatten og også ejendomsskatten på pro-

duktionsjord, vil jeg gerne sige, at det skulle jo ikke være helt uoverkommeligt, al den stund de beløb, der udskrives på dette felt, dog ikke er den store beskatningsmasse. Så vidt jeg husker, indbringer formueskatten i alt ca. 300 mill. kr. om året og ejendomsskatterne et lignende beløb. I betragtning af, at vi kan regne med, at næste års budget kommer til at lyde på, er det ikke 24 milliarder, når vi tager skattemassen som helhed, skulle mulighederne for at finde en eller anden aftrapningsordning være til stede, og vi har i vort forslag indarbejdet en aftrapningsordning på disse områder. Vi har for søgt at bibeholde, at skabe, social balance bl. a. derved, at vi i vort forslag, hvorefter der bliver merværdiafgift på alle varer, giver en fødevarerefusion, for at der ingen sinde skal blive lagt skat på fødevarerne i det almindelige forbrug. Men ethvert forbrug ud over det almindelige forbrug får naturligvis denne skat.

Må jeg endelig sige, når man roser kildeskatten i vore nabolande så meget, at det kan da gerne være, for der er jo ingen vej tilbage. Jeg kan dog sige, at der står i bemærkningerne til lovforslaget — og det er jo et godt, sikkert sted at hente oplysningerne — at man i Norge efter 4 års prøvetid nedsatte et udvalg, der skulle finde frem til, om der dog ikke var nyere og bedre veje end det stykke vej, man var kommet igennem i de første 4 år. Selv lande, der har kildeskattesystemet, nedsætter altså udvalg til at omarbejde det, og det kan jo godt give os grund til at tænke over, om vi ikke kunne finde et system, der var endnu enklere, før vi er kommet endnu længere frem.

Ninn-Hansen: Statsministeren fremsatte nogle bemærkninger om, at regeringen lægger vægt på, at kildeskatten kommer med i skattereformen. Det er hverken nogen nyhed eller nogen overraskelse, det er vi bekendt med; vi er også bekendt med, at forhandlingerne sker på det grundlag.

Jeg lagde også mærke til, at statsministeren ikke korrigerede min bemærkning om, at regeringen har den indstilling, at såfremt skattereformen ikke gennemføres i løbet af dette folketingsår, er det ikke regeringens agt at fremsætte et nyt forslag, hvilket vel